

Martin Bernat, Goodwins Digital Photo & Framing Shop, Anglie

Od poloviny června jsem se zúčastnil pracovní stáže v rámci projektu Erasmus+. Jednalo se o měsíční stáž, která začala 18. června a skončila 16. července 2016. Dobrovolně jsem si jako své působiště vybral přístavní město v Anglii; Portsmouth. Nicméně asi polovina vybraných studentů jela na stáž do Irského Corku. Této stáži jsem se mohl zúčastnit díky příležitosti, kterou mi poskytla Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická a Vyšší odborná škola Liberec, jejímž jsem studentem. Před odjezdem jsem navštěvoval přípravné kurzy, ve kterých jsme se dozvěděli něco o zemi, do které jedeme a také mnoho odborných anglických výrazů.

Jako pracovní zařazení jsem si vybral práci na počítači. Abych byl specifičtější, tak oblast Marketingu. Sám jsem si ale nebyl naprosto jistý, co bych vlastně a chtěl dělat a co mám očekávat. Již předem jsem věděl, že budu pracovat ve společnosti Goodwins Digital Photo & Framing Shop. Zjistil jsem, že se jedná o obchod, který bychom v České republice nazvali „fotolab“. Společnost se tedy zabývá tištěním fotografií, velkoplošným tiskem, výrobou rámečků na fotografie, výrobou propagačních materiálů a mnoho dalšího. První den v práci jsem zjistil, že firma má pouze jednoho zaměstnance, jímž je zároveň vlastník Lee Pateman. Prvních pár dní v mé práci jsem pracoval hlavně na počítači. Vytvářel jsem grafiku, která byla následně použita na propagaci firmy samotné a to na televizních obrazovkách, umístěných v obchodě. Můj další úkol byl o hodně zajímavější. Měl jsem k dispozici několik mini počítačů Raspberry Pi, ve kterých jsem se nejdříve naučil pracovat a poté jsem měl za úkol sestavit LED panely. Poté jsem vytvořil grafiku o výšce 32 pixelů, kde jeden pixel znamená jednu ledku. Tato grafika měla znovu za úkol propagovat obchod. Poslední částí tohoto úkolu bylo napsání kódu, který by zobrazoval grafiku vždy, když se Raspberry Pi zapne. To bylo poněkud problematické, protože jsem v linuxu nikdy nepracoval. Nicméně nakonec se mi povedlo kód napsat a LED panely byly následně umístěny do výlohy. Po tomto výkonu mi bylo řečeno, že na počítači pracovat umím a tak bych si měl vyzkoušet i něco praktického. Byl jsem rád, protože sedět měsíc za počítačem není zrovna ideální. Mým úkolem byla výroba rámečků pro fotografie. Nikdy bych nevěřil, že jsou rámečky vyráběny jinde, než v Číně, ale zmýlil jsem se. A jak se vlastně rámečky vyrábějí? Nejdříve se vybere materiál, který se následně nařeže na čtyři díly. Ty se poté ukotví dohromady. Pro rámeček se ručně vyřízne sklo. Vše se pak složí dohromady a upevní záložkami. Musím říct, že mě to velmi bavilo, protože jsem si vyzkoušel něco, co bych si nikdy nemohl ani představit. Mnoho věcí, které jsem na stáži dělal, jsem si již vyzkoušel ve škole, nebo jsme se alespoň o nich učili. Mohu například zmínit práci v Photoshopu, tisk fotografií, či navrhování grafiky.

Kromě pracovních zkušeností jsme na stáži jeli s tím, abychom si vyzkoušeli naše znalosti angličtiny v praxi, a nadále také naše znalosti prohloubili. Já osobně jsem od této cesty mnoho očekával. Asi dva měsíce před odjezdem se mi povedlo získat Certificate of Advanced English. Jedná se o certifikát, který prezentuje, že moje angličtina je na úrovni C1. Bylo tedy pro mě důležité, abych se ke svým znalostem náležitě postavil a co nejvíce je v praxi využil. Musím říci, že zprvu jsem měl problém rozumět některým anglickým větám. Bylo to způsobeno tím, že Angličané mají v Portsmouthu svůj slang, který angličtinu transformuje. Za zmínku stojí například polykání některých písmen nebo jejich vynechávání, nebo také zkracování slov. Postupem času jsem ale rozuměl více a dokonce bych dokázal i místní slang imitovat. Musím také uznat, že ze začátku jsem měl trochu problém s mluvením. Předem jsem si připravil větu a v rozhovoru jsem ji úplně pomotal. To se také postupem času zlepšilo a nakonec jsem mluvil naprosto plynule. Poslední zmínkou by asi mělo být to, že kdybych se chtěl věnovat této práci v zahraničí, musel bych si ještě více prohloubit své znalosti odborných výrazů.

Z grantu jsme měli hrazeno mnoho věcí. Dostali jsme kapesné, ze kterého jsme si zaplatili MHD v Portsmouthu a stravování. Měli jsme z grantu také zajištěno ubytování v rodinách, které nám také poskytovaly snídaně a večeře. Já jsem byl ubytován v rodině, která vlastnila dva domy vedle sebe. Jeden měli sami pro sebe a ten druhý poskytli pro výměnné studenty. Po našem příjezdu s námi v domě bydlelo asi 10 lidí, kteří byli z Polska a Itálie. O anglickou konverzaci jsme tak měli postaráno. Postupem času ale přijíždělo více a více lidí, až nás v domě bylo 20. Většinu tvořili Italové a tak většinová konverzace probíhala v italštině, bez jakéhokoliv zájmu angličtiny. Menšina včetně mě pak komunikovala v angličtině. Povinnosti jsme v domě neměli žádné. Spíš jsme si žili vlastním životem. Sami jsme si prali, uklízeli, dělali snídaně. Večeře byly výborné, i přes naše prvotní obavy.

Závěrem bych chtěl říci, že jsem velmi vděčný, že jsem se mohl stáče zúčastnit. Přinesla mi mnoho dobrého a ukázala mi, že jsem schopný žít a pracovat v zahraničí, o čemž jsem vždy snil. Ze začátku jsem měl obavy, protože jsem nikdy předtím takhle dlouho pryč nebyl. Čas v zahraničí ale rychle utekl a nakonec mi bylo i líto odjíždět. Za zmínku také stojí zmínit něco o místní společnosti. Anglická společnost je velmi multikulturní. Člověka jako mě to trochu překvapilo, ale po delší době mě fascinovalo, jak pospolu dokážou mnohdy velmi rozdílné kultury prosperovat. Doufám, že se někdy do Portsmouthu vrátím.

